

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 19Csp/46/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823219691
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Macková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2024:3823219691.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, sudkyňou JUDr. Ivanou Mackovou, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. D. XXXX/X, E. F. G., o zaplatenie 2.805,60 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 30.10.2009 označená ako: C) Kreditná karta v znení: „Ďalej žiadam, aby ma spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. zaradila do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytla mi úverový rámec vo výške 700,00 EUR (21.088,20 SKK) a vydala kreditnú kartu na moje meno. Beriem na vedomie, že moja žiadosť o vydanie kreditnej karty bude posudzovaná najmä na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru a priebehu jeho splácania a že v prípade, že po vyhodnotení aktuálnej situácie nebude možné vyhovieť tejto žiadosti v plnom rozsahu, môže CETELEM SLOVENSKO a.s. zmeniť navrhovanú výšku úverového rámca na ňou stanovenú nižšiu výšku. Zaväzujem sa splácať čerpaný úver a príslušné náklady v pravidelných mesačných splátkach vo výške minimálne 5% mne poskytnutého úverového rámca, ak nebude dohodnuté inak, a to i telefonicky. Súhlasím s platbami uvedenými v časti C1). Termín splatnosti je 10. deň v mesiaci, ak nie je v časti C1) dohodnuté inak, a spôsob splácania je zhodný so zvolenou možnosťou v časti B)“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Žalobu zamieťa.

III. Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca si žalobou podanou dňa 8.9.2023 uplatnil voči žalovanej nárok na zaplatenie 2.805,60 eur, úroku 21,24 % ročne zo sumy 2.615,38 eur od 1.12.2020 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 2.615,38 eur od 1.12.2020 do zaplatenia, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 148,47 eur a trov konania.

2. Žalobu zdôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2023 medzi postupcom H. F. F. I. J. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. S účinnosťou ku dňu 30.06.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. so spoločnosťou H. F. F. I. J.. Spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. v dôsledku cezhraničného zlúčenia zanikla zlúčením bez likvidácie a spoločnosť H. F. F. I. J. sa stala jej univerzálnym právnym nástupcom. CETELEM SLOVENSKO a.s. (právnym predchodca postupcu) uzatvoril so žalovanou dňa 30.10.2009 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bol záväzok právneho predchodcu postupcu poskytnúť žalovanej spotrebiteľský úver a úverovú kartu a súčasne záväzok žalovanej vrátiť

poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami. Na základe zmluvy právny predchodca postupcu poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Žalovaná porušila svoje povinnosti podľa zmluvy, a tak postupca listom zo dňa 16.09.2020 zmluvu vypovedal. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu výpovede zmluvy sumu 2.805,60 eur, pričom pozostávala z neuhradenej istiny úveru vo výške 2.615,38 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 173,09 eur, z neuhradeného poistenia splátok vo výške 17,13 eur. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 2.805,60 EUR, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 2.615,38 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 173,09 eur, z neuhradeného poistenia splátok vo výške 17,13 eur. Žalobca si okrem toho uplatňuje úroky po výpovedi zmluvy v nasledujúcej štruktúre: riadny úrok z istiny po výpovedi zmluvy vo výške 21,24% ročne zo sumy 2.615,38 eur od 01.12.2020 do zaplataenia, úrok z omeškania po výpovedi zmluvy vo výške 8% ročne zo sumy 2.615,38 eur od 01.12.2020 do zaplataenia. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom 01.12.2020, t.j. po dni výpovede zmluvy. Okrem uvedeného sa domáha náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky titulom vykonaného úkonu právnej služby – predžalobnej výzvy, a to v sume 148,47 eur a náhrady trov konania.

3. Na výzvu súdu žalobca doplnil žalobu vyjadrením z 23.10.2023, v ktorom uviedol, že predmetom konania je zmluva o kreditnej karte v časti C). S poukazom na judikatúru NS SR uviedol, že veriteľ má nárok na zmluvné úroky v rovnakom rozsahu ako v deň uzavretia zmluvy. Nakoľko predmetná zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú, patrí veriteľovi nárok na zmluvný úrok do zaplataenia istiny.

4. Žalovaná vo svojom vyjadrení z 15.11.2023 poprela pohľadávku čo do dôvodu aj výšky. Vzniesla námietku premlčania s poukazom na to, že posledná výzva pred zosplatnením celého úveru bola k 4.5.2020 a k tomuto dátumu bola žalovaná v omeškani minimálne 3 splátky, čiže splátky 02/2020, 03/2020 a 04/2020. Splátky boli splatné k 15-dňu v mesiaci, čiže posledná neuhradená splátka bola ku dňu 15.4.2020. Žalovaná mala za to, že dňom 15.4.2020 začala plynúť objektívna 3ročná premlčacia doba, ktorá uplynula 15.4.2020 (správne zrejme mienila uviesť 15.4.2023). Žaloba bola podaná 5.9.2023, teda po uplynutí objektívnej premlčacej doby. Súčasne žalovaná namietala aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. Uviedla, že nedošlo k platnému zosplatneniu celého úveru, a preto právny predchodca žalobcu nebol oprávnený postúpiť pohľadávku na žalobcu s poukazom na ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ďalej žalovaná namietala, že právny predchodca žalobcu vyhlásil celý úver za predčasne splatný až dňa 16.9.2020, teda po uplynutí zákonom stanovenej lehoty s poukazom na § 565 OZ, a preto právny predchodca žalobcu nebol oprávnený postúpiť pohľadávku na žalobcu. Žalovaná mala za to, že právny úkon a to vyhlásenie predčasnej splatnosti celého úveru právnym predchodcom žalobcu je absolútne neplatným právnym úkonom. Žalobu navrhla v celom rozsahu zamietnuť.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej v súvislosti so vznesenou námietkou premlčania uviedol, že 30.10.2009 uzavrel pôvodný veriteľ a žalovaná Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere. Predmetom zmluvy bolo v časti C) Zmluvy poskytnutie úverového rámca vo výške 700 €. V uvedenom prípade ide o DUO zmluvu, kedy je klientovi poskytnutý spotrebný úver a revolvingový úver prostredníctvom kreditnej karty. Predmetom tohto konania je výlučne revolvingový úver vo forme kreditnej karty a nie klasický splátkový úver. Ide o úver, ktorý umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o čerpania banku. Ak klient vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, bude mať stále k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje. V zmysle čl. IV ods. 4.1 Všeobecných podmienok CETELEM SLOVENSKO a. s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru (ďalej len „VOP“) bola zmluva uzavretá na dobu neurčitú. Štandardná mesačná splátka, ktorú bola žalovaná povinná plniť, bola v tomto prípade len dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúcom záväzkovom vzťahu, vo výške 5 % z dlžnej čiastky. Zároveň podľa bodu čl. IV. ods. 3.3 VOP je klient oprávnený celý zostatok úveru kedykoľvek splatiť a celkový počet splátok a výška nákladov závisia od klientovho rozhodnutia o dĺžke splácania a výške splátok. Je teda zrejmé, že v prípade nečerpania úveru, resp. jeho uhradením, nemá zmluvný dlžník povinnosť plniť mesačnú splátku. Z vyššie uvedeného podľa názoru žalobcu vyplýva, že v predmetnom prípade nebolo dojednané plnenie v splátkach. Na základe uvedeného je potrebné uzavrieť, že na predmetný zmluvný vzťah nie je možné aplikovať ust. § 53 ods. 9 rovnako ani ust. § 565 Občianskeho zákonníka.

K ukončeniu zmluvného vzťahu došlo na základe podania zo dňa 16.09.2020, ktoré bolo doručené dňa 25.09.2020. Na základe tohto podania právny predchodca žalobcu vypovedal uzatvorenú zmluvu, čím mu zároveň vznikol voči žalovanej nárok domáhať sa poskytnutých finančných prostriedkov. Žalobca (resp. pred postúpením pohľadávky právny predchodca žalobcu) by si nemohol svoj nárok uplatniť pred tým, ako dlžníka vyzval na plnenie. Žalobca zastáva názor, že premičacia doba nemohla začať plynúť pred vypovedaním zmluvy, nakoľko žalobcovu právo nebolo „actio nata“ a v prípade podania žaloby na príslušný súd pred zaslaním výpovede a ukončením zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou by bola žaloba zamietnutá ako predčasne podaná, nakoľko žalovaná mohla v zmysle uzatvorenej zmluvy naďalej čerpať finančné prostriedky do výšky úverového limitu a splácať pohľadávku spôsobom dojednaným v zmluve. Na základe uvedeného považuje žalobca za nesporné, že svoj nárok si mohol s úspechom uplatniť na súde až po ukončení zmluvy, a preto k začatiu plynutia premičacej doby došlo najskôr dňa 17.09.2020 (deň nasledujúci po vyhotovení výpovede zmluvy). Uvedený názor podľa žalobcu vyplýva aj zo súdnej praxe. Vzhľadom ku skutočnosti, že premičacia doba začala plynúť najskôr odo dňa 17.09.2020, s poukazom na to, že žaloba bola na súde podaná dňa 08.09.2023 považuje žalobca za nesporné, že si svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premičacej doby.

Žalobca poukazuje na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ukladá ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaná bola právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaná na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou zo dňa 04.05.2020 a výpoveďou zo dňa 16.09.2020. V konaní bolo preukázané, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

6. Žalovaná vo svojom ďalšom vyjadrení z 27.12.2023 uvádzala rovnaké skutočnosti ako v predchádzajúcom (viď bod 4 odôvodnenia). Na pojednávaní dňa 29.1.2024 uviedla, že išla do predajne na nákup spotrebného tovaru, kde jej bola poskytnutá pôžička na nákup tovaru. Túto pôžičku riadne splácala a aj splatila. O vydanie úverovej karty nemala záujem. Osobitne o ňu nežiadala. Karta prišla dodatočne, automaticky, bez osobitnej žiadosti o jej vydanie. Výšku čerpanej sumy, ani výšku ňou zaplatených splátok ďalej nenamietala.

7. Žalobca (ani jeho právny zástupca) sa pojednávania nezúčastnil, svoju neúčast' ospravedlnil, súhlasil s rozhodnutím veci bez jeho prítomnosti.

8. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej a oboznámením s listinnými dôkazmi, najmä: zmluva o postúpení pohľadávky č.l. 6 + príloha č.l.18, žiadosť/zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru č.l. 19, Všeobecné podmienky pre poskytnutie spotrebiteľského úveru č.l. 20, sadzobník poplatkov č.l. 21, výpoveď zo zmluvy č.l. 22 + doručenka č.l. 23, výzva na zaplatenie dlžnej čiastky č.l. 24, oznámenie o postúpení pohľadávky č.l. 41, oznámenie č.l. 42, pokus o zmier č.l. 43, vyjadrenie žalobcu č.l. 53, špecifikácia úverového prípadu č.l. 55, výpis z úverového účtu č.l. 56, vyjadrenie žalovanej č.l. 71, vyjadrenie žalobcu č.l. 74, vyjadrenie žalovanej č.l. 82, písomne vyjadrenie žalovanej predložené na pojednávaní, a na základe takto vykonaného dokazovania zistil tento skutkový a právny stav veci:

9. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli dňa 30.10.2009 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 231,04 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 6 mesačných splátkach po 42,41 eur. Súčasťou uvedenej úverovej zmluvy je časť C) kreditná karta s mesačnou úrokovou sadzbou od 1,77 % a príkladným výpočtom RPMN vo výške 29,25%. Ďalej podľa tejto časti žalovaná žiadala, aby ju spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. zaradila do zoznamu žiadateľov poskytnutie úverového rámca, poskytla jej úverový rámec vo výške 700,- eur a vydala kreditnú kartu na jej meno.

10. Zo žalobcom predloženej špecifikácie úverového prípadu vyplýva, že žalovaná vyčerpala z kreditnej karty celkom sumu 18.968,65 eur a z titulu poskytnutého úveru zaplatila žalobcovi (resp. jeho právnemu predchodcovi) sumu 18.903,70 eur.

11. Z predloženého výpisu z úverového účtu vyplýva, že žalovaná čerpala peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty naposledy dňa 29.10.2019 (výber hotovosti v ATM v sume 400 eur).

12. Výzvou zo 4.5.2020 právny predchodca žalobcu vyzýval žalovanú na zaplatenie dlžnej čiastky úveru v sume 264 eur s upozornením, že pokiaľ nedôjde k okamžitej úhrade omeškaných mesačných splátok, bude požadovať splatenie celej nesplatennej časti úveru vrátane príslušenstva.

13. Listom zo dňa 16.9.2020 právny predchodca žalobcu vypovedal zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 42675124839100 s účinnosťou ku dňu doručenia výpovede, t.j. k 25.9.2020. Účinnosťou výpovede sa stáva úver splatný v celom rozsahu. Zároveň vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy 2.805,60 eur, zloženej z úverovej istiny 2.615,38 eur a dlžných úrokov, poplatkov a poisťného v sume 190,22 eur. Uvedená výzva bola zaslaná žalovanej doporučené a žalovaná ju prevzala dňa 25.9.2020.

14. Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“), na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

16. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

17. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

18. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

19. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

20. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení platnom v čase uzavretia zmluvy), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

22. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení platnom v čase uzavretia zmluvy), za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

23. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka (v znení platnom v čase uzavretia zmluvy) neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

24. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (v znení platnom v čase uzavretia zmluvy), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

25. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

26. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

27. Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

28. V predmetnom spore sa žalobca domáhal od žalovanej zaplata sumy 2.805,60 eur s príslušenstvom titulom úverovej zmluvy zo dňa 30.10.2009, ktorá zároveň bola podľa žalobcu aj zmluvou o poskytnutí úverového rámca/vydaní kreditnej karty, v zmysle ktorých právny predchodca poskytol žalovanej finančné prostriedky. Z obsahu predmetnej zmluvy je zrejmé, že sa jedná o formulárovú zmluvu s predtlačným formulárom úverovej zmluvy, podľa ktorej právny predchodca žalobcu mal poskytnúť žalovanej úver vo výške 231,04 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 6 mesačných splátkach po 42,41 eur. Súčasťou obsahu úverovej zmluvy je ťažko čitateľným písmom (výška písma nedosahuje ani 1 mm, husté riadkovanie) uvedený text časti C predtlače, podľa ktorého sa zmluvné strany dohodli okrem uzavretia úverovej zmluvy aj na uzavretí zmluvy o kreditnej karte, ktorý záväzkovo-právny vzťah založili odkazom na ustanovenia uvedené v tejto listine a vo všeobecných úverových podmienkach. Žalovanej ako klientovi bola na základe tejto listiny poskytnutá kreditná karta s úverovým rámcom. Žalovaná prostredníctvom úverovej karty čerpala peňažné prostriedky v sume celkovo 18.968,65 eur, z ktorej zaplatila celkom sumu 18.903,70 eur. Žalovaná neplatila splátky riadne a včas, dostala sa podľa žalobcu do omeškania. Preto bola právnym predchodcom žalobcu vyzvaná na zaplata celkového dlhu v sume 2.805,60 eur (výpoveďou zo dňa 16.9.2020). Žalovaná dlžnú sumu neuhradila, a tak sa žalobca (po postúpení pohľadávky) obrátil na súd, aby žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu dlžnú sumu.

29. Súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Súd zobral do úvahy skutočnosť, že právny vzťah založený zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 30.10.2009, ktorá zároveň mala byť aj zmluvou o poskytnutí úverového rámca/kreditnej karty, je potrebné posudzovať ako vzťah spotrebiteľský. Následne vychádzajúc z ustanovení Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy a smernice Rady (ES) č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách považoval dojednaný úver v časti kreditnej karty za neplatný právny úkon. Tento záväzkový vzťah nebol dostatočne individualizovaný, pretože obsah zmluvy o poskytnutí úverového rámca/kreditnej karty nebol súčasťou osobitnej písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o poskytnutí úverového rámca/kreditnej karty bola uzatvorená tak, že právny predchodca žalobcu, uviedol obsah žiadosti o poskytnutie úverového rámca/kreditnej karty na predtlačnom zmluvnom formulári, ktorý je súčasťou úverovej zmluvy. Časť C tejto predtlače je ťažko čitateľná, písaná písmom s výškou nedosahujúcou ani 1 mm. Je v nej uvedený text, že spotrebiteľ (žalovaná) žiada o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytnutie úverového rámca vo výške 700 eur a vydanie kreditnej karty. Súd považuje uvedený spôsob uzavretia zmluvy za nekalú praktiku (neprijateľnú zmluvnú podmienku) zo strany dodávateľa a vzhľadom na nedostatok vôle žalovanej ako spotrebiteľa vstúpiť aj do iného zmluvného vzťahu s právnym predchodcom žalobcu ako je úverová zmluva, nepovažoval právny úkon (zmluvu o poskytnutí úverového rámca/kreditnej karty) za platný. Súd poukazuje na zrejmý nedostatok slobodnej, určitej a vážnej vôle žalovanej spätý so skutočnosťou, či žalovaná ako spotrebiteľka vôbec mala reálnu možnosť sa oboznámiť so znením všeobecných úverových podmienok. Z uvedených dôvodov súd zmluvu o poskytnutí úverového rámca/kreditnej karty považoval za neplatnú podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

30. Právna úprava nevyklučuje, aby prostredníctvom jednej úverovej zmluvy zmluvné strany uzavreli niekoľko úverov, musí však musia spĺňať náležitosti platného právneho úkonu. V predmetnej veci však účastníci zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru súčasne s týmto právnym úkonom platne neuzavreli aj zmluvu o poskytnutí úverového rámca/kreditnej karty, keďže záväzkovo-právny vzťah vychádzajúci zo zmluvy o poskytnutí úverového rámca/kreditnej karty absentuje vôľu žalovanej a nie je dostatočne individualizovaný. Z hľadiska ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý v danom prípade je potrebné na tento právny vzťah aplikovať, je zrejmé, že zmluva o spotrebiteľskom

úvere musí mať písomnú formu, jej nedodržanie zákon sankcionuje neplatnosťou tohto právneho úkonu. Písomná forma zmluvy o spotrebiteľskom úvere je dodržaná vtedy, ak zachováva zároveň všetky náležitosti stanovené § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná podpísaním predtlačte úverovej zmluvy podpísala časť textu týkajúceho sa iného záväzkového vzťahu ako je ten, ktorý vznikol na základe úverovej zmluvy a ktorý mal vzniknúť až v budúcnosti. Takýto spôsob uzavretia zmluvy o poskytnutí úverového rámca/kreditnej karty z hľadiska zákona o spotrebiteľských úveroch, aj Občianskeho zákonníka, je neakceptovateľný, pretože vzbudzuje pochybnosti o skutočnej (slobodnej a vážnej) vôli žalovanej vstúpiť uzavretím úverovej zmluvy súčasne do ďalšieho záväzkového vzťahu na základe zmluvy o poskytnutí úverového rámca/kreditnej karty. Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že o poskytnutie kreditnej karty nežiadala, nemala o jej poskytnutie žiadny záujem, jej vôľa spočívala na uzatvorení zmluvy o úvere na kúpu tovaru. Súd zdôrazňuje vôľu ako základný konštitutívny prvok právneho úkonu, ktorá musí byť daná. Nestačí akákoľvek vôľa, ale právnu relevanciu má len vôľa vyhovujúca náležitostiam predpísaným právom. Náležitosťou takejto vôle podľa Občianskeho zákonníka, okrem toho, že vôľa musí byť skutočne daná, je to, aby bola vážna, bez omylu a slobodná, pričom sloboda a vážnosť vôle sú základné atribúty prejavu vôle ako podstatnej náležitosti právneho úkonu. Sloboda vôle vychádza z podmienok utvárania vôle subjektu, pričom vážnosť vôle súvisí s tým, že sa zdanlivo prejavuje vôľa, ktorá v skutočnosti ani neexistuje, resp. existuje v inej kvalite, o akom svedčí jej prejav. V danom prípade je pochybné, že v čase uzatvorenia úverovej zmluvy bola jednoznačne daná vôľa žalovanej uzatvoriť aj zmluvu o poskytnutí úverového rámca/kreditnej karty. Len v prípade vylúčenia pochybností, čo nie je daný prípad, je nutné ďalej pre platnosť zmluvy o poskytnutí úverového rámca/kreditnej karty splnenie zákonných podmienok osobitnej právnej úpravy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 4 ods. 1 a 2). V prípade zmlúv, v ktorých sú všetky podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť zmluvné podmienky vypracované predovšetkým nepochybné a zrozumiteľné, rozhodne nie skryté. V situácii, ak existuje pochybnosť o zmysle zmluvnej podmienky, má prednosť výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Zmluvná podmienka, ktorá nebola dohodnutá individuálne sa považuje za nekalú (neprijateľnú), ak spôsobuje začnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Podmienky úverovej zmluvy neboli so žalovanou individuálne vyjednané, nemala možnosť ich reálne ovplyvniť, prípadne niektorú z ustanovení úverových podmienok vylúčiť vzhľadom na povahu úverovej zmluvy, ktorá má podobu predtlačenej formulára. Nemožno obísť fakt, že žalovaná ako spotrebiteľ - laik nemusela ani postrehnúť, že obsahom úverovej zmluvy je aj ďalší právny vzťah, ktorého účastníkom sa mala stať už okamihom podpísania úverovej zmluvy a následne aktiváciou úverovej karty sa mal stať tento ďalší právny vzťah účinný. Uvedená skutočnosť zakladá neoprávnenú výhodu zmluvného vzťahu v prospech žalobcu (resp. jeho právneho predchodcu), ktorý bol v pozícii dodávateľa, t. j. profesionála v predmetnej oblasti (poskytovania úverov), a teda disponoval vyššou úrovňou informovanosti ako žalovaná. Zo všetkých uvedených dôvodov považoval súd dojednanú zmluvu o poskytnutí úverového rámca/kreditnej karty za neplatný právny úkon.

31. Vo vzťahu k zmluvnému dojednaniu v bode C) predmetnej úverovej zmluvy súd konštatuje, že toto ustanovenie bolo už viacerými súdnymi rozhodnutiami vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 20Csp/135/2017 z 24.11.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/19/2018 zo dňa 22.5.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 19Co/144/2019 z 18.6.2020, rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 11Csp/19/2022z6.5.2022, sp.zn. 15Csp/128/2021z3.3.2022, sp.zn.14Csp/28/2020 z 4.6.2021, rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 5Csp/79/2023 z 9.11.2023 a iné), pričom od záverov vyslovených v týchto rozhodnutiach nie je dôvodné sa odchyliť. Jedná sa o obdobné znenie zmluvného dojednania, ktoré nebolo individuálne vyjednané s poukazom na jeho uvedenie v predtlačenej formulári, ktoré žalovaná nemohla ani zmeniť ani odmietnuť. Poukazujúc na § 53 ods. 12 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa pri hodnotení neprijateľnosti zmluvných podmienok prihliada aj na okolnosti, za ktorých bola zmluva uzatvorená, v týchto okolnostiach tunajší súd vzhľadom na neprijateľnosť predmetnej zmluvnej podmienky. Dodávateľ na uzatvorenie zmluvy o poskytnutí úverového rámca/kreditnej karty použil nekalú obchodnú prax, ktorá je zakázaná a jej použitie má za následok, že samotné dojednanie, ktoré bolo na základe uvedenej praxe vyjednané, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že v danom spore (aj s poukazom na vyššie uvedené rozhodnutia a princíp právnej istoty, ktorý patrí k základným princípom právneho štátu) sú splnené všetky podmienky na vyhlásenie zmluvného dojednania uvedeného vo výroku I. za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

32. Zo špecifikácie úverového prípadu vyplýva, že právny predchodca poskytol žalovanej peňažné prostriedky v celkovej výške 18.968,65 eur, z ktorých žalovaná doteraz vrátila 18.903,70 eur. Keďže sa zmluva o poskytnutí úverového rámca/kreditnej karty považuje za absolútne neplatnú, žalobcovi by patril nárok na 64,95 eur z titulu bezdôvodného obohatenia.

33. Len pre úplnosť súd dodáva, že aj v prípade, ak by zmluva o spotrebiteľskom úvere nebola v časti týkajúcej sa kreditnej karty absolútne neplatná, patrila by žalobcovi iba suma 64,95 eur, a to z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy s poukazom na absenciu náležitostí, ktoré musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať (§ 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z.). V zmluvnej časti týkajúcej sa kreditnej karty nie je uvedená priemerná hodnota RPMN, celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Výška RPMN je uvedená len príkladne, bez započítania postenia pri výpočte RPMN. Z obsahu zmluvy je pritom zrejmé, že spotrebiteľke bola daná možnosť voľby medzi typom poistenia, nie však možno poistenie neuzavrieť. Poistenie preto bolo nevyhnutné zahrnúť medzi náklady spotrebiteľa pri výpočte RPMN. Z uvedeného dôvodu bola RPMN v zmluve v časti týkajúcej sa kreditnej karty uvedená neprávne, v neprospech spotrebiteľky.

34. Žalovaná v priebehu konania vzniesla námietku premlčania uplatneného nároku. Pre premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je upravená tzv. subjektívna premlčacia doba a objektívna premlčacia doba. Obidve doby začínajú a plynú nezávisle na sebe a ich vzájomný vzťah je taký, že ak skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí a ak je vznesená námietka premlčania, nemožno právo priznať. Počiatok subjektívnej premlčacej doby práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa viaže ku skutočnosti, ktorou je vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa obohatil. Pre stanovenie počiatku plynutia objektívnej premlčacej doby v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka je rozhodujúci okamih, kedy bezdôvodné obohatenie vzniklo. Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru bola uzatvorená dňa 30.10.2009. Zo žalobcom poskytnutého výpisu z úverového účtu kreditnej karty vyplýva dátum posledného čerpania sumy 400 eur žalovanou dňa 29.10.2019. Nasledujúcim dňom (30.10.2019) teda začala plynúť 3 ročná objektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá by za štandardných podmienok uplynula 30.10.2022. V danom prípade však bolo potrebné zohľadniť aj ustanovenia zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii. Podľa § 1 uvedeného zákona premlčacia doba neplynula v období od 27.3.2020 do 30.4.2020 (t.j. 34 dní) a podľa § 8 uvedeného zákona premlčacia doba neplynula v období od 19.1.2021 do 28.2.2021 (t.j. 40 dní). Vzhľadom na neplynutie premlčacej doby počas uvedeného obdobia sa nárok žalobcu premlčal dňa 12.1.2023. Keďže žaloba bola na súd doručená 11.9.2023 je nárok na zaplatenie 64,95 eur titulom bezdôvodného obohatenia premlčaný. Preto súd žalobcovi nepriznal plnenie ani ohľadom uvedenej sumy.

35. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v spore úspešná v celom rozsahu, a preto by jej patrila náhrada trov konania. Z obsahu spisu nevyplýva, že by jej v konaní nejaké trovy vznikli, a preto súd rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd v Trenčíne, písomne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1, 2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).